

ABSTRAKT

Tato diplomová práce se zabývá pedagogickou komunikací a její interpretací z pohledu žáků 5. ročníku základní školy. Cílem práce bylo porozumět tomu, jak děti vnímají a prožívají komunikační interakce se svými učiteli, a jak tyto zkušenosti ovlivňují jejich vztah ke škole, wellbeing a celkové klima třídy. Výzkumné šetření bylo realizováno kvalitativní metodou interpretativní fenomenologické analýzy (IPA) na základě čtyř polostrukturovaných rozhovorů se žáky z běžné i Montessori základní školy.

Analýza dat identifikovala tři hlavní tematické oblasti: klima třídy, výuková komunikace a osobnost učitele. Výsledky ukazují, že žáci komunikaci nevnímají pouze jako přenos informací, ale i jako komplexní vztahový proces, v němž hrají roli emoční bezpečí, spravedlnost a stabilita. Žáci citlivě reagují na neverbální projevy učitelů, hodnotí jejich přístup a oceňují empatii i individuální zájem.

Práce přináší důležité poznatky pro pedagogickou praxi – zejména důraz na vědomou práci s neverbálními projevy, důsledné budování vztahů a strukturované komunikační rituály. Přestože je výzkum omezen velikostí vzorku, jeho výsledky poukazují na důležité aspekty pedagogické komunikace významné pro žákovské vnímání školního prostředí.

KLÍČOVÁ SLOVA

pedagogická komunikace, wellbeing, zpětná vazba, klima třídy, hodnocení